

[Ulrich.]

nu var alle de 4 store Partier paa Rigsdagen gennem deres Repræsentanter i Kommissionen enedes om en fælles Indstilling, der vilde føre til bedre Priser for Landbrugsprodukter paa Hjemmemarkedet, vilde føre til Værn mod Udlandets Dumping, vilde aabne Adgang til bedre Økonomi og derigennem til større Beskæftigelse.

Og hvad har Regeringen saa foretaget sig siden? Den har, ladende haant om sine egne Partifællers Tiltræden af Indstillingen, saboteret denne og gennem sine Lovforslag paa dette Omraade og deres Sammenkædning med andre dem ganske uvedkommende Lovforslag gjort det umuligt for os — desværre, som det viser sig, ikke for Partiet Venstre — at slutte op. Ja, ved Regeringspartiernes første Ændringsforslag til de af dem selv stillede Forslag kom Regeringspartierne i Virkeligheden ud i den rene Parodi. Jeg kan ikke nærmere komme ind paa, hvad disse Ændringsforslag gik ud paa, da de jo er trukket tilbage.

Regeringens Optræden i denne Sag er i Virkeligheden en Haan mod det danske Samfund. Masken er faldet; vi ser nu det rette Ansigt, præget af Egoisme og Klassehensyn, den Egoisme og det Klassehensyn, der ikke længere har Rod i det danske Folk, og som derfor vil blive dømt ved Folkets Domstol, naar Lejlighed gives.

De Ændringsforslag, vi har stillet, gaar ud paa at gøre Dyrkning af dansk Jord lønnende, gaar ud paa at sikre Landmændene en rimelig Pris for deres Varer paa Hjemmemarkedet — ingen Overpris, men en Pris, der svarer til det Prisniveau, hvorunder vi lever, de Priser, Varerne kostede i 1929. Vi har erklæret os villige til at give det mindre Landbrug en saadan Præference-Stilling, hvad Svineproduktionen angaar, og en saadan forholdsmæssigt større Andel i Kornfonden og Smørfonden, at enhver Tale om, at det mindre Landbrug skulde blive forurettet, er udelukket. Vi har tilbudt at træffe Foranstaltninger til, at den ubemidlede Del af Befolkningen fritages for Forhøjelsen af Margarineprisen, og vi har erklæret os villige til at sikre den imod en Forhøjelse af Rugbrødsprisen.

Vi mener, at Landbruget, der nu i Aarevis har forsynet den øvrige Del af Befolkningen med Fødemidler til langt under Normalpris, maa være berettiget til at faa den virkelig normale Pris for sine Varer. Vi har den Opfattelse, at hele Befolkningen maa være interesseret i, at Dyrkning af dansk Jord gøres lønnende i den Udstræk-

ning, vi selv formaar at bevirke det, ud fra den Betragtning, at Landbruget gjort rentabelt betyder Arbejde for mange ledige Hænder og betyder Fremgang for mange andre Erhverv gennem Landbrugets større Købeevne. Den Regering og Rigsdag, der ikke indser dette og stræber efter at naa dette Resultat, arbejder imod Samfundets Interesse.

Jeg skal derefter, skønt mit Partis højtærede Formand har gjort forskellige Bemærkninger til de Ændringsforslag, der fra vor Side er stillet, tillade mig nogle supplerende Bemærkninger til disse Forslag.

Naar vi under Kornordningen har foreslaaet en højere Afgift paa Kornet end den, der indeholdes i det Forslag, der ligger her paa Tingets Bord, er Grunden den, at vi anser det for ganske naturligt, at Samfundet sikrer en saadan Pris paa Kornet, at det bliver lønnende at dyrke Korn paa den danske Jord. Vi maa betragte Forslaget, som det foreligger, som ganske ufyldstgørende i denne Retning. Der opnaas ikke derigennem en saadan Pris paa Kornet, at man virkelig kan sige, at det er lønnende at producere dette, og sammenkædet med den Bemyndigelse, man giver Landbrugsministeren med Hensyn til en Svineregulering, skaber det foreliggende Forslag det Forhold, at det mellemstore og store Landbrug aldeles ikke faar Ækivalent for den meget betydelige Merproduktion, der bliver forbeholdt det mindre Landbrug.

Vi stiller i vort Ændringsforslag Forslag om, at Mel eller Gryn, der indføres her til Landet, skal underkastes en Afgift, der skal ligge 50 pCt. over, hvad der er bestemt for helt Korn. Dette maa jeg mene er af meget stor Betydning som en Beskyttelse for dansk Mølleindustri, ligesom det i vort Forslags § 3 fremsatte Forslag om en Indmalingstvang for Rug og Hvede. Det vil i Virkeligheden betyde en stor Arbejdsøvelse, Beskæftigelse for mange Hænder, og det er jo i den Retning, alle Bestræbelser burde gaa.

Den Maade, hvorpaa vi foreslaar Kornafgiftens Midler fordelt, nemlig pr. Svinerkort, maa selvfølgelig ses i Forbindelse med det særlige Forslag, vi har stillet om en Svineordning. Om dette vort Forslag vil gerne sige, at i Udvalget stillede vi jo fra vor Side oprindeligt ikke noget Forslag til en Svineregulering, ligesom Partiet Venstre heller ikke gjorde det, og naar vi ikke gjorde det, var det ganske naturligt ud fra den Betragtning, at naar man skulde lave en Korn-